

Arrest

nr. 96 081 van 30 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. VERBOVEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 24 juni 2012 en heeft zich op 25 juni 2012 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 4 juli 2012 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 16 augustus 2012.

1.3. Op 6 september 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 6 september 2012 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en van Arabische origine te zijn. U verklaarde afkomstig te zijn van Hay Al Amin, Bagdad (Centraal-Irak). Via een vriend zou u in aanraking gekomen zijn met de job van kapper. U zou sinds 2007 een tijdje als stagiair bij uw vriend hebben gewerkt en vervolgens gedurende drie jaar een eigen kapsalon hebben uitgebaat. Onder uw clientèle zou u veel homoseksuelen hebben gehad alsook personen met lang haar. Tevens zou u bekend hebben gestaan voor het knippen van moderne, Westerse kapsels. Ongeveer een jaar geleden zou een lid van de Sadr-groepering bij u alsook bij de overige kapsalons in uw buurt zijn langsgeweest met de melding dat het verboden was om klanten te ontharen. Toen u na enige tijd vaststelde dat de overige kappers gewoon verder gingen met hun activiteiten en geen problemen kenden, zou u eveneens opnieuw zijn begonnen met ontharingen. Op 11 juni 2011 zouden 8 à 10 gewapende en gemaskerde leden van - naar u vermoedt - het Mehdi-leger bij u in uw kapsalon zijn binnengevallen. Op hetzelfde moment zouden andere leden van deze groepering eveneens in de andere kapsalons in uw buurt zijn binnengevallen. Uw belagers zouden uw inboedel hebben vernield en u en uw klanten hebben geslagen. Nadat ze uw klanten vervolgens verplichtten om te vertrekken zouden ze u een zak over het hoofd hebben getrokken en u in een wagen hebben gezet. Nog voor u geblinddoekt werd zou u hebben gezien dat ze uw kapsalon in brand staken. U zou naar een onbekende plaats zijn gebracht en daar enige tijd zijn vastgehouden. Tijdens uw detentie zou u te horen hebben gekregen dat u een ongelovige was, het verdiende om dood te gaan én zijn uitgescholden en geslagen. Diezelfde dag nog zou u door een voor u onbekend persoon zijn opgehaald en, zonder dat deze persoon uw blinddoek verwijderde of u iets meedeelde, naar uw vader zijn gebracht. Later zou u via uw vader vernomen hebben dat hij, nadat hij had vernomen dat u was opgepakt, zijn vrienden had gecontacteerd met de vraag u vrij te krijgen. De persoon die u had vrij gekregen zou uw vader echter duidelijk hebben gemaakt dat u daar niet langer kon blijven en dat men u wilde doden. Wie u had ontvoerd of waarom zou uw vader niet geweten hebben, maar gezien de buurt waar u woonde en werkte gecontroleerd werd door het Mehdi-leger en andere Islamitische organisaties gaat u ervan uit dat deze iets met uw ontvoering te maken hebben. Nog diezelfde dag zou u uw woning hebben verlaten en naar een vriend in Bagdad Al Jadida zijn gegaan. Onderweg naar uw vriend zou uw vader u hebben ingelicht dat uw kapsalon als enige kapsalon in brand werd gestoken. Naar u vermoedt wordt u extra geïnteresseerd gezien uw homo-clientèle en de moderne Westerse kapsels die u knipte. U zou een week in Bagdad Al Jadida zijn gebleven en in die periode nog van uw vader hebben vernomen dat de meeste kapsalons in de buurt van uw vernielde kapsalon hun deuren hadden gesloten.

Uit vrees voor uw leven zou u op 18 juni 2012 naar Zakho, Noord-Irak, zijn gereisd vanwaar u, met een vrachtwagen, Irak zou hebben verlaten. U zou op 24 juni 2012 in België zijn aangekomen en diende op 25 juni 2012 een asielaanvraag in. Na uw aankomst in België zou u van uw vader vernomen hebben dat de woning door bebaarde mannen in de gaten wordt gehouden en dat hij thans op zoek is naar een andere woning. Via uw vader zou u eveneens vernomen hebben dat een bomauto ontplofte voor uw reeds vernielde kapsalon. U vreest ingeval van terugkeer te worden gedood omwille van uw werkzaamheden als kapper of om het leven te komen ten gevolge van het algemene geweld dat heerst in Bagdad.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw origineel nationaliteitsbewijs neer. Volgens uw verklaringen legde u voorts nog een kleurenkopie van het nationaliteitsbewijs van uw vader neer, alsook een kleurenkopie van de identiteitskaart van uw vader, een kleurenkopie van de identiteitskaart van uw moeder, een (slechte) uitvergroete kleurenkopie van een woonstkaart en een kleurenkopie van een foto waarop uw vernielde kapsalon te zien is.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er doorheen uw verklaringen niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie, aannemelijk te maken. Evenmin heeft u aangetoond dat er in uw hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming overeenkomstig art. 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet, ingeval van een terugkeer naar Irak.

U verklaarde in Irak te worden vervolgd omdat u als kapper veel homoseksuelen had onder uw klanten én gekend stond voor het knippen van moderne, Westerse kapsels. Dient er vooreerst te worden opgemerkt dat enige kanttekeningen kunnen worden gemaakt bij uw verklaringen jarenlang als kapper te hebben gewerkt en dit omwille van volgende redenen.

Zo is het vooreerst opmerkelijk dat u, die beweerde gespecialiseerd te zijn in het knippen van moderne looks (zie gehoorverslag CGVS p. 11), dit enkel zou geleerd hebben door, nadat u een tijdje als stagiair werkte, foto's in tijdschriften te bekijken (zie gehoorverslag CGVS p. 3). U verklaarde hierbij bovendien dat u de tijdschriften niet kon lezen daar deze niet in het Arabisch waren (zie gehoorverslag

CGVS p. 3). Dat u, louter door het kijken naar foto's, een zekere specialisatie zou kunnen ontwikkelen in het kappen van bepaalde kapsels is weinig waarschijnlijk. Dat u daarenboven niet in staat bleek ook meer één van die tijdschriften bij naam te noemen (zie gehoorverslag CGVS p. 3) is eens zo opvallend en dit ongeacht het feit dat u de taal waarin deze tijdschriften werden uitgegeven niet kon lezen. De vaststelling voorts dat u, die beweerde gedurende drie jaar een eigen kapsalon te hebben uitgebaat, niet eens in staat bleek het exacte adres van uw zaak weer te geven, zet de waarachtigheid van uw verklaringen voorts op de helling. U kwam binnen uw verklaringen niet verder dan op te merken dat uw kapsalon gelegen was in wijk 379, waarbij u echter direct opmerkte dat u dit niet zeker wist (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Het feit dat u voordien wél op gedetailleerde wijze uw thuisadres kon opgeven (zie gehoorverslag CGVS p. 2), wijst erop dat het voor u niet ongebruikelijk is om aan de hand van exacte adressen naar plaatsen te refereren. Bijgevolg is het geenszins onredelijk van u te verwachten dat u eveneens zou kunnen aangeven op welk adres u gedurende drie jaar een eigen kapsalon uitbaatte, minstens zekerheid zou kunnen verschaffen omtrent de wijk waarin uw zaak gelegen was, indien uw verklaringen op de waarheid berusten. Voorts is het opmerkelijk dat u, die beweerde in te staan voor de inkopen voor uw kapsalon en hiervoor verduidelijkte dat u naar de markt in Bagdad Al Jadida ging, - wanneer gevraagd welke producten u allemaal kon kopen in Bagdad al Jadida - niet verder kwam dan het op algemene wijze opsommen van kappersmateriaal, i.c. scharen, kammen, draad, knipmachines, scheermachines en kledij (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Indien u daadwerkelijk jarenlang een eigen kapsalon zou hebben uitgebaat, kan toch van u verwacht worden dat u met meer kennis van zaken zou kunnen vertellen over de specifieke kappersproducten die u in Bagdad Al Jadida kon kopen.

Voorts kan er nog worden opgemerkt dat u merkwaardig genoeg niet in staat bleek correct aan te geven welke bankbiljetten er na de val van het regime in omloop waren. U verklaarde dat er biljetten waren van 25.000 dinar, 5000 dinar, 1000 dinar en 250 dinar. U uitdrukkelijk gevraagd of dit de enige biljetten waren, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS p. 10). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal (CGVS) beschikt, en waarvan een kopie in bijlage aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt daarentegen dat er sinds 2003, naast de door u opgesomde biljetten, ook nog biljetten van 50 dinar, 500 dinar en 10000 dinar in omloop zijn. Van iemand die, zoals u, beweert gedurende drie jaar actief mee te hebben gedraaid binnen de Iraakse economie én persoonlijk instond voor de aankoop van kappersproducten en het bedienen van klanten, kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze correct zou kunnen weergeven welke biljetten binnen de Iraakse samenleving gebruikt worden.

Los van bovenstaande bemerkingen bleek u evenmin in staat enig tastbaar begin van bewijs voor te leggen aangaande uw werkzaamheden als kapper en/of van het kapsalon dat u uitbaatte. Het geheel van bovenstaande vaststellingen doet twijfels rijzen betreffende uw beweerde werkzaamheden als kapper. Bijgevolg kunnen ook vragen gesteld worden bij de problemen die u in Irak beweert te hebben gekend.

Naast bovenstaande opmerkingen, dient voorts te worden vastgesteld dat uw verklaringen betreffende uw problemen weinig aannemelijk zijn en dit gezien uw beperkte kennis en gebrekkige interesse. U verklaarde door een Islamitische groepering te zijn opgepakt in uw winkel en vervolgens naar een onbekende plek te zijn meegenomen. Nadat uw vader van deze gebeurtenis op de hoogte zou zijn gebracht zou hij zijn vrienden hebben gecontacteerd waarna u, een aantal uren later, door een kennis van uw vaders vrienden zou zijn opgehaald op de plaats waar u vastzat en naar huis zijn gebracht (zie gehoorverslag CGVS p. 11 en 13). U gevraagd wie aan uw vader liet weten dat u was meegenomen vanuit uw winkel, stelde u vaagweg dat het nieuws zich snel verspreidde. Voorts nogmaals gevraagd wie het nieuws aan uw vader vertelde, moest u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Nochtans zou het niet meer dan logisch zijn dat u zich hierover, na uw vrijlating, bij uw vader zou hebben geïnformeerd. U bleek verder evenmin te weten welke vrienden uw vader contacteerde met de vraag om u te helpen en u kon niet verduidelijken waarom uw vader net dié vrienden contacteerde. Ook op de vraag naar de manier waarop die vrienden u eventueel zouden kunnen helpen of zouden hebben geholpen, moest u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS p. 13). U houdt het erop dat uw vader gewoon 'zijn vrienden' contacteerde met de vraag of zij iemand kenden die u kon helpen (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Uiteindelijk zou uw vader dan terecht zijn gekomen bij de persoon die u vrij kreeg en deze zou, nadat hij eerst een rondvraag had gedaan, te weten gekomen zijn waar u zich bevond (zie gehoorverslag CGVS p. 13). Wie die persoon was die u vrij kreeg, waar hij heeft rondgevraagd, hoe hij te weten kwam waar en door u wie u werd vastgehouden én op welke manier hij u vrij kreeg, is u echter volledig onbekend. Rekening houdend met het feit dat u, na uw vrijlating, door deze persoon werd thuisgebracht (zie gehoorverslag CGVS p. 14), is het geenszins aannemelijk dat u geen enkele informatie kan geven omtrent uw arrestatie en vrijlating. Dat u daarenboven geen enkele poging heeft ondernomen om enige uitleg te krijgen van deze persoon die u vrij kreeg - u verklaarde uitdrukkelijk dat u niet met deze persoon heeft gesproken (zie gehoorverslag

CGVS p. 14) - roept eens te meer vragen op bij de waarachtigheid van uw verklaringen. Dat u ook voorts geen enkele duidelijke informatie zou hebben gekregen van uw vader, is eveneens hoogst onwaarschijnlijk. U verklaarde aanvankelijk tot tweemaal toe dat u enkel van uw vader vernam dat men u wilde vermoorden en stelde voorts dat uw vader vermoedde dat het Mehdi-leger betrokken was bij de aanval op uw kapsalon en uw arrestatie. U er voorts op gewezen dat het toch niet mogelijk is dat uw vader niet meer informatie had, gezien een kennis van zijn eigen vrienden u vrij kreeg én gevraagd naar wat uw vader vertelde over die persoon die u vrij kreeg, stelde u dat uw vader niet antwoordde toen u het hem vroeg (zie gehoorverslag CGVS p. 15). U er verder op gewezen dat u dus direct bent vertrokken nadat uw vader u dit aanraadde en u hieromtrent geen bijkomende uitleg heeft gevraagd, ondanks de ingrijpende beslissing die jullie namen, repliceerde u dat u moest vertrekken. U wees er voorts op dat u inderdaad niet verder informeerde daar dat voor u ook niet belangrijk was (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Gezien uw beweerde vrees voor uw leven, mag dit antwoord toch wel ten zeerste verbazen. Uw onwetendheid én uw nalatigheid u terdege te informeren omtrent de aanval op uw kapsalon, uw detentie en vrijlating betreffen immers de kern van uw relaas en doen in zeer ernstige mate afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat u aangaande verschillende kernelementen van uw relaas ongerijmde verklaringen heeft afgelegd. Zo verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS, opgesteld door een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), dat u tijdens uw detentie werd geslagen én dat werd geëist dat u uw kapsalon zou sluiten. Tijdens uw gehoor op het CGVS stelde u daarentegen dat uw belagers tijdens uw detentie niet uitdrukkelijk verwezen naar uw job als kapper en u verklaarde uitdrukkelijk dat uw belagers geen eisen aan u stelden (zie gehoorverslag CGVS p. 14). U merkte hierbij bovendien nog op dat u de aanval in uw kapsalon zelf interpreteerde als verbandhoudend met uw job (zie gehoorverslag CGVS p. 14). Na confrontatie met deze tegenstelling merkte u op dat uw belagers u wel uitdrukkelijk stelden dat u moest stoppen met uw zaak. U verduidelijkte hierbij nog dat u uitdrukkelijk zei dat ze bij u kwamen omdat u homoseksuelen kapte (zie gehoorverslag CGVS p. 17). Kan hier vooreerst worden opgemerkt dat het louter volharden in één versie van de feiten niet afdoende is om de vastgestelde ongerijmdheid te weerleggen. Daarenboven heeft u in de vragenlijst van het CGVS met geen woord gerept over het feit dat u - zoals u thans beweerde - gekend was als een kapper van homoseksuelen (zie gehoorverslag CGVS p. 11 en p. 17). U hierop gewezen merkte u op dat u, bij aanvang van het gehoor op het CGVS, reeds had opgemerkt dat uw gehoor op de DVZ niet probleemloos was verlopen en dat er fouten in uw verklaringen stonden (zie gehoorverslag CGVS p. 1 en 17). Echter, nadat u dit had opgemerkt werd u op het CGVS gevraagd welke zaken fout waren genoteerd in de vragenlijst voor het CGVS. U maakte toen enkel melding van het feit dat de naam van uw moeder verkeerd zou zijn genoteerd alsook dat men ten onrechte had genoteerd dat u van Karkh afkomstig bent terwijl u zou verklaard hebben van Rusafa afkomstig te zijn. Niet alleen bleken deze door u aangehaalde fouten niet terug te vinden in de vragenlijst maar u stelde op het CGVS uitdrukkelijk dat er voor het overige geen fouten in de vragenlijst stonden (zie gehoorverslag CGVS p. 1) én u heeft uw verklaringen op de DVZ ter goedkeuring ondertekend. U toont dus geenszins aan dat u niet de kans zou hebben gehad en/of in zo'n mate zou zijn belemmerd dat u niet de mogelijkheid zou hebben gehad melding te maken van uw homoseksuele klanten (zie gehoorverslag CGVS p. 1). Voorts verklaarde u in de vragenlijst van het CGVS dat u de dag na de inval in uw kapperszaak werd vrijgelaten, terwijl u op het CGVS stelde dat u dezelfde dag werd vrijgelaten (zie gehoorverslag CGVS p. 14). Waar u vervolgens in de vragenlijst verklaarde dat u na uw vrijlating te weten kwam dat uw kapsalon in brand werd gestoken, stelde u op het CGVS dat u zelf zag dat uw kapsalon in brand werd gestoken alvorens u, met een zak over uw hoofd, in een wagen werd meegenomen (zie gehoorverslag CGVS p. 15).

Rekening houdend met het geheel van bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de problemen die u in Irak beweert te hebben gekend en bijgevolg evenmin aan uw verklaringen actueel nog te worden gezocht, waardoor er in uw hoofde geenszins worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en of u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkbaar verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen welbepaalde

groepen (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd. 5 januari 2012 met update van 16 juli 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

Het UNHCR meldt in haar rapport, "Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Iraq" van 31 mei 2012, dat de situatie in Irak in 2010 en 2011 stagneerde en dat er in 2011 een daling viel waar te nemen van het aantal burgerslachtoffers dat veroorzaakt wordt door bomaanslagen. Daarentegen stelt het UNHCR een stijging vast van het aantal doelgerichte aanslagen.

In 2012, vlak na het vertrek van de Amerikaanse troepen - die op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied hebben verlaten -, was er sprake van een stijgend aantal aanslagen. Deze situatie stabiliseerde vrij snel. In de maanden februari-maart-april-mei 2012 was er geen sprake van een buitengewone situatie. Het geweld dat plaatsvond was in hoofdzaak gericht tegen welbepaalde groepen (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad" dd. 5 januari 2012 met update van 16 juli 2012).

Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden in Bagdad enkele zware en grootschalige aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel doelgericht is, en zich richt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw nationaliteitsbewijs bevat enkel uw persoonsgegevens en deze worden in bovenstaande niet betwist. De kleurenkopieën van de overige (identiteits)stukken, i.c. nationaliteitsbewijs, identiteitskaarten en woonstkaart, bevatten louter de gegevens van - naar u beweert - uw vader en uw moeder en worden evenmin betwist. Deze stukken houden evenwel geen verband met de door u aangehaalde feiten. Wat betreft de kleurenkopie van een foto van een vernield gebouw, kan tot slot wordt opgemerkt dat dit stuk geenszins een overtuigend tastbaar begin van bewijs vormt van de door u aangehaalde gebeurtenissen. Op basis van dit document kan immers geenszins worden vastgesteld om welk gebouw het gaat, waar het gelegen is én onder welke omstandigheden het werd vernield. Dat het aldus, zoals u beweert, om uw kapsalon gaat dat in brand werd gestoken en waar vervolgens nog een autobom tot ontploffing kwam, is geenszins aangetoond.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de procedure

2.1. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de Raad inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, dit wil zeggen

dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt kan de Raad derhalve de beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, 2° van de vreemdelingenwet, redenen die in casu niet worden uiteengezet, zoals blijkt uit wat volgt.

2.2. Op grond van het inquisitoir karakter van zijn rechtspleging komt het de Raad toe te bepalen wie partij is in de zaak (RvS 1 juli 2003, nr.121.147). In casu kan de in het verzoekschrift aangeduide verwerende partij, met name *“De Minister van Binnenlandse Zaken, vertegenwoordigd door de Dienst Vreemdelingenzaken (...)”*, niet tot verweer geroepen worden aangezien de beslissingen met betrekking tot de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, niet tot diens bevoegdheden behoort. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is in deze verwerende partij.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat zij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij een aantal motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

3.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) indien hij jarenlang een eigen kapsalon zou hebben uitgebaat, van hem kan verwacht worden dat hij met meer kennis van zaken zou kunnen vertellen over de specifieke kappersproducten die hij in Bagdad al Jadida kon kopen, (ii) hij niet in staat bleek correct aan te geven welke bankbiljetten er na de val van het regime in omloop waren, (iii) hij geen enkel tastbaar bewijs kan voorleggen van zijn werkzaamheden als kapper of van het kapsalon dat hij uitbaatte, (iv) zijn verklaringen betreffende zijn problemen weinig aannemelijk zijn gezien zijn beperkte kennis en gebrekkige interesse, (v) hij aangaande verschillende kernelementen van zijn relaas ongerijmde verklaringen heeft afgelegd, en (vi) niettegenstaande de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3. De Raad merkt vooreerst op dat de bewering dat verzoeker als zelfstandig kapper sinds 2007 werkte op de helling komt te staan omdat (i) hij bij de vraag naar het adres van zijn kapsalon niet verder komt dan “wijk 739, ik ben niet zeker”, (ii) hij geen enkel tastbaar bewijs heeft aangaande zijn werkzaamheden en het feit dat hij een kapsalon uitbaatte, en (iii) hij de in de Iraakse samenleving gebruikte bankbiljetten niet correct kan opnoemen niettegenstaande hij zelf zou hebben ingestaan voor de aankoop van de producten van zijn salon. Verzoekers verweer dat het logisch is dat hij zijn thuis beter kan omschrijven dan zijn werkplaats kan niet overtuigen omdat zijn werkplaats sinds 2007 zijn eigen kapsalon zou zijn geweest. Derhalve kan redelijkerwijs aangenomen worden dat hij met zekerheid kan stellen in welke wijk het kapsalon gelegen is. Daarenboven kan verwacht worden dat, indien verzoeker zich min of meer specialiseerde in *“Westerse kapsels en lange haren”*, hij bij de opsomming van de producten die hij aankocht andere elementen zou hebben opgesomd dan *“Kammen, scharen, draad, knipmachines, scheermachines, kledij en zo”* (gehoor, p. 3).

3.4. Waar verzoeker in het verzoekschrift verder bevestigt dat hij werd opgepakt door een islamitische groepering, hij naar een onbekende plaats werd meegenomen en hij vrij kwam nadat zijn vader vrienden contacteerde, weerlegt hij geenszins de motivering dat zijn kennis beperkt is en zijn interesse gebrekkig. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten en elementen in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter poneren van een vrees voor vervolging, het uiten van blote beweringen, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter niet vermag de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, dewelke steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten, noch zijn beweerde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.6. In de mate verzoeker voorhoudt dat de commissaris-generaal verre van een juiste inschatting maakt van het reële dagdagelijkse gevaar en de angst die in de stad heerst, dient te worden vastgesteld dat verzoeker met deze bewering de informatie waarop de commissaris-generaal steunt niet weerlegt of ontkracht, noch aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal daaruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit geen situatie is van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. het leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

3.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS